

Przednia artykulacja a jasnego

Autor: Halina Karaś

{smoothgallery image=M912.gif&title=Leksykon&caption=Przednia artykulacja jasnego a. Oprac. A. Krawczyk-Wieczorek na podstawie: Dejna 45.}Przednia artykulacja a jasnego w gwarach. Samogłoska jasna a to kontynuant staropolskiego a krótkiego, które prawie na całym obszarze gwarowym jest wymawiane jako a. Artykulacja a jasnego różni się od ogólnopolskiej na północnym krańcu Mazowsza i w części wschodniej Mazur, gdzie a uległo przesunięciu ku przodowi i zwężeniu w ae; głoska ta miękczy poprzedzające spółgłoski tylnojęzykowe k, g, ch: strzechiae, matkiae, kiaeień = strzecha, matka, kamień. Zmiękczenie to zostaje nawet po cofnięciu artykulacji przedniej a, por. giarnek, blachia, kiapusta, drogia.